

عنوان مقاله:

برآورد آب تجدیدپذیر به کمک مدل بیلان آب در شرایط کمبود داده

محل انتشار:

دوفصلنامه جغرافیا و توسعه ناحیه ای، دوره 12، شماره 1 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسندگان:

فاطمه طالبی حسین آباد - دانشگاه فردوسی مشهد

مهری شاهی - دانشگاه فردوسی مشهد

سعدالله ولایتی - دانشگاه فردوسی مشهد

کامران داوری - دانشکده کشاورزی، دانشگاه فردوسی مشهد

خلاصه مقاله:

اهداف: کشور ما به دلیل پایین بودن ریزش های جوی و نامناسب بودن پراکنش زمانی و مکانی آن، در زمره کشورهای خشک و نیمه خشک جهان قرار دارد. در چنین وضعیتی منابع آب، گلوگاه توسعه خواهد بود. شرط پایداری کمی منابع آب، عدم تجاوز مصارف سالانه از مقدار آب تجدید پذیر است. آب تجدید پذیر، مقدار آبی است که یک حوضه (یا محدودجغرافیایی) طی چرخه آبی سالیانه توانایی بازیابی آن را دارد؛ بنابراین برنامه-ریزی برای توسعه پایدار نیازمند برآورد صحیح (و حتی محافظه کارانه) منابع آب تجدید-پذیر است. روش: در مطالعه حاضر به بررسی مفهوم آب تجدید پذیر و برآورد آن، بر اساس بیلان آبی، در زیر حوضه های کشف رود پرداخته شده است. برقراری بیلان حوضه ها مبتنی بر بهینه یابی مقادیر پارامتر های بیلان، به روش سعی و خطا و با هدف حداقل نمودن عدم تراز آب (به سمت صفر)، بوده است. با توجه به عدم وجود داده های کافی و موثق برای تهیه بیلان، «نظر خبره» یکی از منابع مهم اطلاعات بود. همچنین برای به دست آوردن متوسط آب تجدید پذیر، عوامل بیلان در دو سال تر و خشک برآورد شد. یافته ها/ نتایج: طبق روش کار این پژوهش، نظر خبره در چارچوب اطلاعات موثق، روابط فیزیکی حاکم بر حوضه های آبریز و مقایسه بین حوضه های آبریز از نظر شرایط جغرافیایی و منطقه ای مختلف مورد استفاده قرار گرفت. نتیجه گیری: بر این اساس متوسط آب تجدید پذیر طبیعی و واقعی حوضه به ترتیب معادل ۸۸۴ و ۹۸۸ میلیون متر مکعب و حداکثر و حداقل آب تجدید پذیر واقعی حوضه نیز به ترتیب معادل ۱۲۲۲ و ۵۴۵ میلیون متر مکعب در دو سال تر و خشک برآورد شده است.

کلمات کلیدی:

آب تجدید پذیر، بیلان منابع آب، آب برگشتی، حوضه آبریز کشف رود

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1353486>

